

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący : SSR Jolanta Litwinowicz

Protokolant: st. sekr. sądowy Julita Anczewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 sierpnia 2017r. w K. sprawy

z powództwa M. M.

przeciwko W. M.

o alimenty

I. Zasądza alimenty od pozwanego W. M. na rzecz M. M. w kwocie 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie płatne z góry do 15 dnia każdego miesiąca do rąk powódki – z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od 21 marca 2017r.

II. W pozostałej części powództwo oddała.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Kasa Sądu Rejonowego w Kętrzynie kwotę 210 (dwieście dziesięć) zł tytułem opłaty sądowej i kwotę 6 (sześć) zł za wydanie tytułu wykonawczego.

IV. Nie obciąża pozwanej kosztami sądowymi w części od oddalonego powództwa.

V. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Jolanta Litwinowicz

UZASADNIENIE

M. M. wniosła o zasądzenie od męża W. M. na jej rzecz alimentów w wysokości 700 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podała, że strony pozostają w związku małżeńskim. Jednakże, w kwietniu 2015r. pozwany za znęcanie się fizyczne i psychiczne nad powódką został skazany na karę pozbawienia wolności. Ponadto pozwany ma zakaz kontaktowania się z nią. Podniosła, że pozwany pobiera wysoką emeryturę i dodatkowo dorabia jako monter mechanik maszyn rolniczych. Niemniej jednak od dwóch lat pozwany nie łoży na utrzymanie wspólnego mieszkania. Powódka leczy się z powodu cukrzycy, nadciśnienia oraz przeszła operację woreczka żółciowego. Pozostaje pod opieką poradni specjalistycznych. Utrzymuje się z emerytury w wysokości 1467 zł miesięcznie. Swoje miesięcznie wydatki określiła na kwotę 1100 zł miesięcznie (k. 2-3).

Ostatecznie na rozprawie w dniu 6 czerwca 2017r. domagała się alimentów w wysokości 350 zł miesięcznie (zeznania powódki k. 95)

W. M. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu podał, że utrzymuje się z emerytury w wysokości 2360 zł miesięcznie. Dodatkowo dorabia jako mechanik u lokalnych rolników, za wykonaną pracę

otrzymuje wynagrodzenie w postaci np. jajek lub mięsa. Podniósł, że w czasie gdy strony mieszkały razem to on utrzymywał rodzinę. W ocenie pozwanego koszty utrzymania podane przez powódkę są znacząco zawyżone. Podał, że od października 2014r. mieszka w wynajmowanym mieszkaniu w S.. Oszczędza na kupno mieszkania i dodatkowo pomaga finansowo dzieciom w tym córce, której dziecko wymaga leczenia (k. 18-19).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 kwietnia 1971r. strony zawarły związek małżeński (odpis skrócony aktu małżeństwa k. 4). Między stronami nie toczy się postępowanie rozwodowe. Strony nie mają na utrzymaniu małoletnich dzieci.

Wyrokiem z dnia 25 września 2015r. w sprawie II K 214/15 Sąd Rejonowy w Kętrzynie za znęcanie się psychiczne i fizyczne nad żoną skazał pozwanego na karę pozbawienia wolności w wymiarze 4 miesięcy w zawieszeniu na okres próby trzech lat oraz zobowiązał pozwanego do powstrzymywania się od kontaktowania się z powódką (k. 5).

Od czasu orzekania w sprawie karnej strony prowadzą oddzielne gospodarstwa domowe. Powódka zamieszkuje we wspólnym mieszkaniu stron, natomiast pozwany wynajmował mieszkanie w S. (zeznania stron k. 33v-34).

Powódka pobiera emeryturę w wysokości 1475,77 zł miesięcznie (decyzja o waloryzacji emerytury k. 17). Jest przewlekle leczona z powodu cukrzycy, nadciśnienia tętniczego, przewlekłego zapalenia krtani, zaburzeń gospodarki lipidowej, niedoczynności tarczycy, zwyrodnień wielostawowych kręgosłupa. Wymaga stałego stosowania leków, konsultacji lekarskich oraz rehabilitacji (zaświadczenie lekarskie k. 92). Średni miesięczny koszt własnego utrzymania określiła na kwotę ok. 1100 zł.

Pozwany pobiera emeryturę w wysokości 2361,51 zł miesięcznie (decyzja o waloryzacji emerytury k. 20). Z zawodu jest mechanizatorem rolnictwa. Dorabia u lokalnych rolników, za co otrzymuje wynagrodzenie w postaci np. jajek. Pomaga finansowo dorosłym dzieciom oraz oszczędza na zakup mieszkania (zeznania pozwanego k. 34). Za wynajem mieszkania płaci 200 zł miesięcznie, dodatkowo za gaz 40-80 zł miesięcznie, za prąd 50 zł miesięcznie. Zdiagnozowano u niego przepuklinę brzuszną (skierowanie do poradni specjalistycznej k. 135), jednak pozwany zdecydował, że nie podejmie się leczenia (zeznania pozwanego k. 137).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 27 kro oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym.

Obowiązek alimentacyjny przewidziany w powyższym przepisie powstaje przez zawarcie małżeństwa i gaśnie z chwilą jego ustania. Istnieje on niezależnie od obowiązującego małżonków ustroju majątkowego, a małżonek jest pierwszym zobowiązanym do dostarczania środków utrzymania współmałżonkowi w trakcie trwania małżeństwa.

Jednocześnie wskazać należy, że faktyczne rozłączenie małżonków nie powoduje jego zniesienia, trwa nadal. W wytycznych Sądu Najwyższego w sprawach o alimenty został bowiem wyrażony pogląd, że zakres obowiązku alimentacyjnego z art. 27 kro kształtuje zasada, w myśl której stopa życiowa małżonków, choćby pozostających w faktycznym rozłączeniu powinna być równa. Dlatego obowiązek jednego z małżonków nie powstaje i nie zależy od tego, czy drugi z małżonków znajduje się w niedostatku, lecz od tego, by jeden z małżonków nie mógł zaspokajać swoich potrzeb w takim zakresie, w jakim może to uczynić współmałżonek. Zakres tego obowiązku kształtuje zasada, w myśl której stopa życiowa małżonków, chociażby pozostających w faktycznym rozłączeniu powinna być równa (por. uchwała Sądu Najwyższego III CZP 91/86).

Skoro strony w dalszym ciągu pozostają w związku małżeńskim, mimo iż żyją w faktycznym rozłączeniu to pozwany jako współmałżonek, posiadając wyższe dochody winien wspierać finansowo powódkę w zakresie odpowiadającym jej potrzebom, na zasadzie równej stopy życiowej.

Orzekając w niniejszej sprawie, na podstawie całokształtu zebranego materiału dowodowego, zdaniem sądu sytuacja majątkowa i możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają mu płacić alimenty na rzecz powódki w wysokości 350 zł miesięcznie.

Pozwany pobiera emeryturę w wysokości ok. 2361,51 zł miesięcznie. Jednocześnie dorabia jako mechanik u lokalnych rolników, za co otrzymuje wynagrodzenie w naturze np. w postaci jajek czy mięsa. Prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe, za wynajem mieszkania płaci 200 zł miesięcznie, zatem koszty jego utrzymania nie są znaczące. Ponadto podnieść należy, że sytuacja majątkowa pozwanego umożliwia mu dokonywanie oszczędności oraz wspieranie finansowe dorosłych już dzieci np. w kwotach od 200 zł do 3000 zł (zeznania pozwanego k. 34,95v,137).

W toku postępowania pozwany stanowczo domagał się oddalenia powództwa. Przytaczał sytuację, które miały kilkanaście lat temu oraz wyliczał jakie kwoty pieniędzy przekazywał dzieciom, ile zgromadził oszczędności. Niejednokrotnie podnosił, że pomaga finansowo dorosłym dzieciom i nie będzie łożył na utrzymanie żony żadnej kwoty. Niemniej jednak, pozwany jako małżonek jest pierwszym zobowiązanym do dostarczania środków utrzymania powódki w trakcie trwania małżeństwa, a alimenty na poziomie 350 zł miesięcznie, zdaniem Sądu nie będą dla niego nadmiernym obciążeniem finansowym.

Podkreślić bowiem należy, że powódka pobiera emeryturę w wysokości 1475,77 zł miesięcznie zatem jej dochody są o ponad 800 zł miesięcznie niższe od dochodów pozwanego. Dlatego też, zauważalna jest znacząca dysproporcja między dochodami stron, co jednocześnie powoduje, że powódka nie jest w stanie w pełni zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb, a miesięczny koszt jej utrzymania kształtuje się na poziomie ok. 1100 zł miesięcznie.

Ponadto powódka ma liczne problemy zdrowotne, lecz się z powodu choroby onkologicznej, przeszła operacje usunięcia guzów tarczycy i woreczka żółciowego. Dodatkowo choruje na cukrzycę, co wymaga stosowania odpowiedniej diety oraz przyjmowania stałych leków. Ponosi dodatkowe koszty związane z wyjazdami do poradni specjalistycznych w W. czy O.. Przedłożyła dokumenty potwierdzające wydatki związane z bieżącym utrzymaniem, zakupem leków, czy wydatkami jakie ponosi w związku z wyjazdami do lekarzy specjalistów (kserokopie faktur, paragonów, biletów k. 39-84). Dlatego też, pozwany, jako współmałżonek jest obowiązany łożyć na utrzymanie powódki na zasadzie równej stopy życiowej.

Odnosząc się natomiast do lokat założonych przez powódkę na jej rachunku bankowym w wysokości od 4000 zł do 6000 zł (historia rachunku powódki k. 114,119) podnieść należy, że powyższe środki finansowe jak podała powódka należały do jej siostry, (zeznania powódki k. 137), co zatem w żadnym nie wpłynęło na poprawę sytuacji majątkowej powódki. Sąd dał wiarę oświadczeniu powódki w tym zakresie, analizując bowiem miesięczne dochody i wydatki powódki w ocenie Sądu, nie byłaby ona w stanie samodzielnie zgromadzić takich oszczędności.

Pozwany posiada oszczędności w kwocie 10.000zł (oświadczenie k. 137). Na marginesie wskazać należy, iż jeśli sytuacja finansowa mu na to pozwala, nic nie stoi na przeszkodzie aby w dalszej kolejności gromadził oszczędności bądź finansowo wspomagał dorosłe już dzieci czy wnuków, jednakże nie ma on absolutnie takiego obowiązku.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, zasądzono od pozwanego W. M. na rzecz M. M. w kwocie 350 zł miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia powództwa.

W pozostałej części Sąd powództwo oddalił, jako nadmiernie wygórowane. Żądanie alimentów w kwocie 700 zł miesięcznie, zdaniem Sądu było niewspółmierne do okoliczności niniejszej sprawy. Wprawdzie pozwany dysponuje większymi dochodami niemniej jednak, alimenty na poziomie 350 zł miesięcznie zabezpieczą usprawiedliwione

potrzeby powódki związane z bieżącym utrzymaniem i kontynuacją leczenia, co jednocześnie spowoduje, że stopa życiowa małżonków będzie mniej więcej równa (pkt. II wyroku).

Na podstawie art.113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r ze zm. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016r. poz. 623 z późniejszymi zmianami) Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 210 zł tytułem opłaty sądowej i 6 zł za wydanie tytułu wykonawczego, a na podstawie art. 96 ust. 1 pkt. 2 ww. ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie obciążono powódki kosztami sądowymi w części od oddalonego powództwa.

Na podstawie art. 333§1 pkt. 1 kpc wyrokowi w pkt. I nadano rygor natychmiastowej wykonalności (pkt. V wyroku).

SSR Jolanta Litwinowicz